

(Kort bemærkning).

Pernille Falcon (EL):

Jeg kunne forstå ud fra hr. Flemming Oppfeldts bemærkninger, at han ikke opfatter det offentlige arbejdsmarked som en del af det rigtige arbejdsmarked, og at det ikke er noget, man ønsker at forholde sig til i denne sammenhæng.

Jeg vil da høre, om man så ikke fra Venstres side er klar over, at der faktisk er brug for i fremtiden at få mulighed for at rekruttere medarbejdere inden for social- og sundhedsområdet i meget vidt omfang. Det har vi tidligere diskuteret i løbet af ugen i forskellige andre sammenhænge.

Er det sådan, at Venstre ikke anerkender, at der er brug for, at man får rekrutteret mennesker i den sammenhæng også fremtidsrettet? Der ligger faktisk en rigtig god mulighed for at bruge en lønnet aktivering på almindelige lønvilkår for at få udvidet det offentliges muligheder for at rekruttere arbejdskraft også på længere sigt.

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Venstre ved, at den offentlige sektor får et vækstområde, det er nemlig dér, vi får brug for flere varme hænder til at tage sig af de flere ældre, der bliver i fremtiden. Så i den del kan jeg godt følge fru Pernille Falcon.

Men hovedvæksten kommer til at være ude i den private sektor, hvor vi skal have introduceret de ledige til virksomhederne, hvor vores socialrådgiverkultur skal kende virksomhederne og ikke bare nøjes med at ansætte folk i kommunal beskæftigelse på et eller andet lønniveau, som Enhedslisten fastsætter, og hvor folk ikke kan komme videre. Det ville gøre meget stor skade, hvis den del af forslaget bliver vedtaget, men jeg er da glad for, at Enhedslisten efterhånden har fået øjnene op for, at den reform, der nu er trådt i kraft, giver flere forskellige muligheder også for ordinær beskæftigelse til en ordinær løn.

Kl. 19.00

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det hr. Bjarne Laustsen som ordfører.

Bjarne Laustsen (S):

Det letteste kunne være bare at sige, at et meget stort, bredt flertal har indgået et forlig på dette område, så det vil vi ikke snakke om. Men det ville være uretfærdigt, og forslaget her kræver en ordentlig behandling.

Med hensyn til hvilken aflønning folk skal have, når de arbejder i projekter, kan man jo altid diskutere det. Men det, der i hvert fald er vigtigt, er, at man holder alle de forskellige projekter, den skov af aktiviteter, der er ude på arbejdsmarkedet, i snor.

Vi erkender, at der er behov for projekter, hvor man kan være i jobtræning i forholdsvis kort tid. Det er vigtigt at stille krav om, hvad det er, der skal foregå i den tid, og det skal heller ikke være sådan, at der er den fortrængning fra almindelige job, som vi har set nogle eksempler på. Det tager vi også afstand fra. Men meget af det, der foregår, er noget, der skal ske ude lokalt, og her har vi prøvet at aftale os frem til, hvordan det skal være set i forhold til »Flere i arbejde«.

Vi skal holde igen, hvis det er sådan, at nogle kun tænker i billig arbejdskraft. Men vi skal til gengæld også være med til at motivere de virksomheder, der godt kan være med til at gøre noget på området, til at tage nogle af de folk, der er marginaliserede og lidt væk fra arbejdsmarkedet, ind, og her har vi de forskellige redskaber, som vi har snakket om. Det handler selvfølgelig også om at putte noget kvalitet ind i det.

Jeg skal selvfølgelig beklage, at mens vi har lavet reformen, har regeringens politik bl.a. været med til at føre til, at der er kommet flere arbejdsløse. Det har givet et ekstra pres, når det gælder om at få alle de folk, der ligger lidt væk fra arbejdsmarkedet, ind på det igen, og derfor er det også irriterende, at regeringen har så lidt forståelse for noget, der er godt. F.eks. kunne servicejobbene være med til at give job til en stor gruppe folk – f.eks. seniorer, som havde været uden for arbejdsmarkedet og kunne komme ind igen – og det var reelle job til fuld løn. Vi er lidt kede af, at den mulighed ikke eksisterer mere.

Dernæst er det sådan, at jeg tror, vi i fremtiden bliver nødt til at arbejde meget mere målrettet på at uddanne folk. Vi ved, at en lang række job forsvinder her i Danmark. De flytter primært til lavtlønslande, og så står vi ofte med en række folk, der er blevet tilovers, og som ingen aner, hvad man skal stille op med ude i samfundet.

Hvis vi skal bruge den arbejdskraft i fremtiden, skal den skifte fra ét spor til et andet. De folk skal simpelt hen have en ny uddannelse, det kan meget vel være, at de skal have den i en moden alder, og så må vi her i Folketinget sige: Jamen selvfølgelig skal det være til uddannelsesgodtgørelse, for at sætte dem ned på SU eller en anden lav sats er helt urimeligt. Det er vig-